

[Krag.]

en Del af denne Forhandling, men min Partifælle det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har i Tilknytning til den højtærede Ministers Svar fremsat de Bemærkninger, som der fra vor Side i og for sig var Anledning til at fremsætte. Jeg skal kun udtale til den højtærede Minister, at jeg naturligvis maa være tilfreds med, at han erkender, at der paa Rigsdagen er Adgang til at foretage Ændringer i det her foreliggende Lovforslag. Jeg forstaar jo godt, at der er Forhold i Forbindelse med Lovforslaget, som ikke lader sig ændre, uden at Genoptagelse af Forhandlingerne med de styrende Faktorer i Nationalbanken bliver en nødvendig Følge deraf. Det gælder naturligvis f. Eks. Bestemmelsen om Vederlaget for Udløsningen af Aktieejerne, men det kan dog forhaabentlig ikke gælde, naar Talen er om den fremtidige Sammensætning af Repræsentantskabet, og det kan vel heller ikke gælde, hvis der optages Forhandlinger, som fører til positivt Resultat med Hensyn til Direktionens Stilling.

Her forstaar jeg, at den højtærede Minister har erklæret, at han er rede til at gaa med til Indsættelse af en Aldersgrænse for Direktionens Medlemmer, og det kan jo være meget godt; det er en Imødekommen, men en forholdsvis ringe, thi ingen har jo Sikkerhed for, at den Mand, der i en given Situation ved Vakance indsættes paa denne overordentlig vigtige Post som Direktør i den nye Bank, virkelig viser sig under Tidernes Vekslen og Forholdenes Krav at svare til de Forventninger, man har næret til ham, og saa synes jeg, det er ganske urimeligt, at den vedkommende Mand da skal sidde en Aarrække igennem i den Stilling, som Statsmagten, som det Samfund, Banken skal betjene, og hvis valutarske og rentemæssige Interesser den skal pleje, ikke finder udfylder sin Post. Det er da ogsaa saaledes, at rundt omkring i Centralbanker af den Karakter ansættes Direktionen paa Aaremaal. Der er en Valgperiode, og Genvalg kan naturligvis finde Sted. Det gælder f. Eks. for Sveriges Rigsbanks Vedkommende. Jeg vil nu derfor alligevel henstille til den højtærede Minister, at han ikke her vender det døve Øre til, men viser sig forhandlingsvillig.

Jeg skal dernæst med Hensyn til Valgbarebetingelserne sige, at disse er jo angivet i Lovforslagets § 3, og de Valgbarebetingelser, som der er Tale om, at den højtærede Minister skal godkende, er nævnt under § 4 c) forud for Angivelsen af, hvilke Kvalifikationer Repræsentantskabet

vil have at tage Hensyn til hos Personer, som man agter at indvælge i Repræsentantskabet, og derfor kan jeg ikke læse Lovforslaget anderledes, end at det, som er underkastet Ministerens Godkendelse, er den foregaaende Paragrafs Valgbarebetingelser: Indfødsret, fast Bopæl og Raadighed over sit Bo. Thi hvis det modsatte skulde være Tilfældet, hvis Ministerens Betragtning skulde være den rigtige, vil det i Virkeligheden sige, at den højtærede Minister vilde være i Stand til — jeg siger ikke dermed, at han vilde gøre det, og jeg vil heller ikke mistænke den nu siddende Handelsminister for at ville handle paa den Maade, men Ministeren vilde formelt i hvert Fald kunne fuldkommen beherske det Personomraade, inden for hvilket kommende Valg skal falde, og det kan ganske sikkert ikke have været Meningen.

Lad mig saa til sidst sige med Hensyn til den meget indtrængende Henstilling, jeg har rettet til den højtærede Minister, angaaende Statens Stilling til Landmandsbanken, en Henstilling, som i høj Grad vil have Indflydelse paa vor Stilling til denne Sag, at det interesserer ikke mig det allerfjerneste, paa hvilken Maade man i den tidligere Lovgivning har bestemt, at Midler skal tilvejebringes til Dækning af den Byrde, som Landmandsbankordningen har lagt paa Staten. Det interesserer mig ikke det allerfjerneste. Jeg holder mig til Lovens klare Ord; uden om dem kommer man ikke. Og disse Lovens klare Ord siger, at Statens Aktiebeholdning i Landmandsbanken ikke maa afsættes under Pari, men at Aktierne vil være at udbyde til Salg til Pari eller en saadan højere Kurs, som Forholdene muliggør, og jeg kan ikke se rettere, end at dette er Udtryk for, at naar Pariteten er opnaet, er det Pligten, som Regeringen har til at handle i denne Sag i Overensstemmelse med Loven, og nu, da Forholdene ligger saaledes, at der kan opnaas en ganske væsentlig Overkurs, kan der ikke være Tvivl om, at der skal handles i Henhold til Loven, og det saa meget mere, som Staten ikke til syvende og sidst kan pleje to hinanden modgaaende Interesser, en Seddelbank og en Erhvervsbank.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Der blev i 1928 givet Løfte om, at der skulde skaffes Dækning for de Udgifter, som Staten havde til Landmandsbanken. Vi har fra vor Side klart